

ook ieder oogenblik opstonden en ergens anders heenliepen, zag Alice spoedig in, dat het croquetten een erg moeilijk spel was.

De spelers speelden allen tegelijk zonder hun beurt af te wachten, terwijl ze ieder oogenblik twistten en vochten om de egels. De Koningin was spoedig vreeselijk boos en liep stampvoetend rond, ieder oogenblik uitroepend: «Zijn hoofd af! Haar hoofd af!»

Alice gevoelde zich lang niet op haar gemak. 't Is waar, ze had nog geen twist gehad met de Koningin, doch die kon ieder oogenblik ontstaan, «en dan», dacht ze, «wat zou er dan van me worden? Ze schijnen er hier erg veel van te houden, om de menschen het hoofd af te slaan. Het verwondert me, dat hier nog menschen met hoofden rondloopen!»

Ze zon op een middel om te ontsnappen zonder gezien te worden, toen ze een vreemde verschijning in de lucht opmerkte. Eerst begreep ze er niets van, maar na een paar minuten er naar gekeken te hebben, ontdekte ze, dat het een grimlach was en zei: «'t Is de Cypersche Kat. Nu zal ik ten minste iemand hebben om mee te praten».

«Hoe gaat het je?» zei de Kat, zoo spoedig er

genoeg van zijn mond was verschenen om er mee te spreken.

Alice wachtte, tot ook de oogen te voorschijn waren gekomen en toen knikte ze hem toe. «Het geeft niets, of ik al tegen hem praat», dacht ze, «vóór zijn ooren voor den dag zijn gekomen of althans één ervan». Het volgend oogenblik was de heele kop te zien. Nu zette Alice haar flamingo neer en begon over het spel te praten, erg blij, dat ze iemand had om naar haar te luisteren. De Kat scheen van meening, dat er nu genoeg van hem aan 't licht was gekomen en hield de rest achterwege.

«Ik geloof werkelijk niet, dat ze eerlijk spelen», begon Alice op eenigszins klagenden toon, «en ze twisten allen zoo vreeselijk, dat men zich zelf niet kan verstaan. Ze schijnen ook heelemaal geen regels voor het spel te hebben. Indien ze er al zijn, neemt niemand ze in acht en je begrijpt niet, hoe verbijsterend het is, dat alles leeft. Daar heb je b.v. den boog, waar ik straks onder door moet slaan, die is me daar heel naar het andere eind van het veld gelopen!»

«Hoe vind je de Koningin?» zei de Kat zacht.

«Zoo, zoo», zei Alice, «ze is zoo vreeselijk» —